

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 474/2017
30.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара у покушају из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 85/05 и др.), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Драгана Миљеновића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж 1461/16 од 14.12.2016. године, у седници већа одржаној 30.05.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж 1461/16 од 14.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К 295/14 од 09.11.2015. године, окр. АА, на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП ослобођен је од оптужбе за продужено кривично дело преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. и члана 61. КЗ.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж 1461/16 од 14.12.2016. године усвојио жалбу ОЈТ као основану и преиначио првостепену пресуду, тако што је окр. АА огласио кривим за продужено кривично дело превара у покушају из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05 и др), за које дело му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и истовремено одредио да се казна неће извршити ако у року од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Апелациони суд у Новом Саду, као суд трећег степена је пресудом КжЗ 8/17 од 27.03.2017. године одбио жалбу браниоца као неосновану и потврдио пресуду истог суда Кж 1461/16 од 14.12.2016. године.

Бранилац окривљеног адв. Драган Миљеновић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж 1461/16 од 14.12.2016. године због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је другостепеном пресудом учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. С тим у вези бранилац наводи да је за постојање предметног кривичног дела неопходно наступање штете коју је оштећени у заблуди нанео својој имовини, а у конкретном случају није настала штета на имовини оштећених.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, према изреци другостепене пресуде, окр. АА је у време и на местима наведеним у изреци, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, у пет наврата, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница покушао да доведе друга лица у заблуду и тиме их наведе да нешто учине на штету своје имовине и да прибави имовинску корист у износу од 646.000,00 динара, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, а затим су у изреци наведене све радње које окривљени предузео и оштећени према којима су те радње предузете.

По оцени Врховног касационог суда, изрека другостепене пресуде садржи све субјективне и објективне елементе кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим – продужено кривично дело превара у покушају члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ. Окривљени је, дакле, са умишљајем започео извршење кривичног дела, али последица, која је била обухваћена његовим умишљајем, није наступила, због чега радње окривљеног нису могле бити квалификоване као свршено кривично дело већ као покушај истог.

Према томе, ненаступање последице (штета на имовини оштећених), супротно наводима захтева, не значи да не постоји кривично дело, већ да је дело остало у покушају, па су наводи захтева о учињеној повреди закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац такође указује да повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП постоји и због тога што је за постојање предметног кривичног дела потребно да заблуда оштећеног буде неотклоњива, а затим наводи да су оштећени могли пре потписивања и овере уговора да исте прочитају и утврде које су парцеле предмет купопродаје, да су могли да траже исплату уговореног износа, да је невероватно и животно неодрживо да оштећени то све нису урадили пре потписивања уговора ... чиме у суштини оспорава утврђено чињенично стање, што, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Осим тога, бранилац у захтеву указује и на повреде одредаба члана 16, 419. 438. став 2. тачка 2), 338. став 1. тачка 1) и 3), затим члана 500. став 1. и члана 501. став 5. као и члана 503. став 1. ЗКП, које повреде, такође, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Драгана Вуксановић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић